

בבית המשפט העליון

רע"א 2848/99

בפני: כבוד השופט ד' דורנר
כבוד השופט י' טירקל
כבוד השופט י' אנגלרד

המבקשים: 1. משה כרובי
2. אביבה כרובי

נגד

המשיבה: בנייני מ.י. גינדי הנדסה ופיתוח בע"מ

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט
המחוזי בתל אביב-יפו בתיקים ה.פ. 200530/98
ו- 200531/98 שניתנה ביום 22.3.99 על ידי
כבוד השופטת ר' אליעז

תאריך הישיבה: ו' באדר ב' תש"ס (13.3.00)

בשם המבקשים: עו"ד י' רענן

בשם המשיבה: עו"ד חביב, עו"ד שפיר

החלטה

השופט י' טירקל:

1. המבקשים מבקשים להרשות להם לערער על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו (כבוד השופטת ר' שטרנברג-אליעז), מיום 22.3.99, לפיה נקבע כי החלטתו של הבורר, עורך הדין, כבוד השופט (בדימוס) ש' אלוני, שניתנה במהלך הבוררות בין בעלי הדין, היא בגדר פסק ביניים הראוי לאישור על ידי בית המשפט. כן מבקשים הם להרשות להם לערער על החלטתו של בית המשפט מיום 29.3.99, לפיה מינה בורר חליף, כבוד שופט בית המשפט העליון (בדימוס) ג' בך.

2. המחלוקות בין בעלי הדין שהועברו בזמנן להכרעת בורר שורשן בחוזה לרכישת דירה שנכרת ביניהם. המחלוקות הוכרעו בפסקי דין שניתנו בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון, אולם כתוצאה מאי בהירות

בדבר שיטת חישוב הפרשי ההצמדה והריבית על הסכומים שבהם דובר, הועבר הענין להכרעת בורר. בהחלטתו - שהיא עניינה של הבקשה להרשות ערעור - הכריע הבורר במחלוקת בדבר שיטת חישוב הפרשי ההצמדה והריבית, תוך שנתן הוראות מפורטות בדבר עריכת החישוב על ידי מומחה, רואה חשבון, שעל אישיותו הסכימו בעלי הדין.

מקובל עלינו כי החלטה של בורר, שנטען לגביה שהיא פסק ביניים, "תחשב לכזו רק כאשר הדין במחלוקת נשוא ההחלטה הושלם, התיק נסגר בכל האמור למחלוקת זו, ובידי הצדדים נמצאת החלטה ברורה ומפורשת המכריעה במחלוקת מוגדרת, שלמה ובעלת קיום עצמאי משלה" (דברי הנשיא מ' שמגר ברע"א 300/89 ולקו חברה לבניין ועבודות עפר בע"מ ואח' נ' החברה לפיתוח חוף אילת בע"מ, פ"ד מה (4) 497 והאסמכתאות המובאות שם; דברי השופטת ד' דורנר בע"א 6058/93 אהוד מנדלביט ואח' נ' נתן מנדליט, (טרם פורסם), תקדין עליון 97 (3) 670); דברי ברע"א 1753/98 BIP CHEMICALS LTD נגד ג"ד כימיקלים בע"מ, (טרם פורסם) תקדין עליון כרך 98 (2) 349. כן עיינו ס' אוטולנגי בוררות-דין ונהל (מהדורה שלישית מורחבת תשנ"א) (334 - 337). במקרה הנדון הכריע הבורר הכרעה שלמה וסופית במחלוקת בדבר שיטת החישוב. בכך סיים את מלאכתו בסוגייה זאת. ההוראות שנתן אינן אלא בגדר הנחיה בדבר הפעולות החשבונאיות הטכניות שעל המומחה לערוך, ואין לראות בהן יותר מאשר פעולות לזווי המיישמות הלכה למעשה את החלטתו של הבורר, שאינן גורעות מאופיה כפסק ביניים.

3. גם בהחלטתו של בית המשפט בדבר מינוי בורר חליף לא מצאנו מקום להתערב. בית המשפט שקל היטב את כל השיקולים הצריכים לענין וסבר כי טוב להם לבעלי הדין שיישובה הסופי של הפרשה הממושכת ייעשה בדרך של סיום הבוררות על ידי בורר חליף ועל פי הוראות שנתן בענין זה. שיקוליו נראים לנו ומסקנותיו יפות גם בעינינו.

4. לפיכך אנו דוחים את הבקשה להרשות ערעור.

המבקשים יישאו בשכר טרחת עורך הדין של המשיבה בסך 20,000 ש"ח.

ניתנה היום, ו' באדר ב' תש"ס (13.3.00).

העתק מתאים למקור
שמריהו כהן - מזכיר ראשי

COURT - /מפ